

„Crăciun
țărănesc”
la Muzeul
Național al
Țăranului
Român

4



Dobroești:
Ediția online
a Concursului
județean
„Colinde,
colinde”, un
succes

5



Fișă de localitate:
Măgurele, de la
moara cu apă la
cel mai puternic
laser din lume

10-11



Semne
bune
Anul are...
- CCD
Ilfov

12



condeie Ilfovene

Nr. 40 | ianuarie 2021 | Publicație de cultură

**15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale
Eminescu, la un click distanță**

(pagina 3)



(paginile 6-7)



**Conservarea, protejarea, promovarea
și dezvoltarea patrimoniului cultural,
împetite cu acțiunile umanitare
la Mănăstirea Sitaru**

Ilfoveni cu care ne mândrim
Puțin despre bufteanca
Alina Eremia

Alina Eremia, cunoscută adolescenților și tinerilor din țara noastră pentru concertele sale, s-a născut la 15 decembrie 1993, la Buftea. Actriță de televiziune și cântăreață, membră a formației Lala Band, cunoscută pentru evoluția din serialul muzical „Pariu cu viața” și pentru telenovela „O nouă viață”, Alina a fost membră a trupei Miracol pentru aproape șase ani. În acest timp, a studiat pianul la Școala de muzică și arte plastice București. În copilărie, Alina a fost remarcată de Marius Teicu și Cornel Fugaru pentru timbrul său vocal deosebit. A participat la numeroase concursuri în Turcia, Bulgaria, Belgia, a cântat de Ziua României în fața a numeroși invitați la Ambasada României din Marea Britanie, a urcat pe scena multor festivaluri naționale și internaționale. În 2008, a început colaborarea cu Disney Channel, dând viață melodiilor din „Pocahontas” și „Pocahontas 2”. În 2010 și-a împrumutat vocea lui „Belle” din „Frumoasa și Bestia”, „Frumoasa și Bestia: Un Crăciun Încântător” și „Frumoasa și Bestia: Lumea magică a lui Belle”. A fost elevă a Colegiului Național George Coșbuc, profil uman, secția filologie, bilingv engleză și student la Facultatea de Științe Politice din cadrul SNSPA, specializarea Relații Internaționale și UNATC București - secția

Actorie. A debutat în muzică la 5 ani, participând la „Abracadabra”, unde a obținut premiul 3. Au urmat multe altele, printre cele mai importante numărându-se locul 5 la „Eurovision Junior” în 2005. În 2011, a participat la un casting organizat de Media Pro Pictures, în urma căruia a fost distribuită în rolul Ioanei Anghel („Pariu cu viața”), apoi a cunoscut succesul cu „Lala Band”. A scos 5 albume de studio, a obținut Discul de aur pentru „Cel mai bine vândut album al anului 2012”, a participat la 4 turnee naționale. De-a lungul carierei artistice Alina Eremia a participat la show-uri TV, iar în 2016 a jucat în spectacolul de licență, la Palatul Național al Copiilor, în piesa „Treapta a noua”, devenind actriță cu acte în regulă. A câștigat numeroase premii, în țară și în străinătate și a jucat în filmele artistice „Savva. Heart of the Warrior / Sava inimă de războinic” (2015) și „Lara. Aribelle și mâna destinului” (2019).

Artista începe 2021 cu un nou album
Cel mai nou single al artistei, „Noi”, lansat la 22 octombrie 2020, a intrat în Media Forest, topul care monitorizează difuzările radio-TV din România, înainte de a fi lansată oficial. Videoclipul piesei a intrat



direct pe locul 9 în topul celor mai difuzate videoclipuri din România, cu 5 ore înainte de lansarea oficială. Piesa, scrisă de Alina Eremia împreună cu Alex Pelin, a făcut furori și printre internați și a stârnit foarte multe reacții în mediul on-line. La finalul zilei, videoclipul piesei era pe locul 2. Videoclipul are la bază o poveste inspirată dintr-o veche legendă japoneză în care oamenii sunt legați între ei printr-o serie de fire roșii, iar atunci când îți găsești sufletul pereche rămâne un singur fir. Alina Eremia este una dintre cele mai iubite artiste din România, având milioane de fani pe toate platformele de socializare, iar melodiile ei adună mereu milioane de vizualizări. Considerată de industria muzicală ca fiind una dintre vocile foarte bune, la începutul anului 2021 Alina Eremia se pregătește să lanseze cel de al doilea album din carieră. Succes! ■

Surse: wikipedia.org; cinemagia.ro; alina-eremia.fandom.com; felicitazi.ro; sunphoto.ro; apropotv.ro; viva.ro; wattpad.com; expresuldebutea.ro; libertatea.ro; spynews.ro

George V. GRIGORE

Alexandru Ionescu, profesor, pictor
și muzician la Centrul Cultural Cornetu



Cu un colectiv de artiști și profesori de înaltă clasă, Centrul Cultural Cornetu se poate lăuda cu spectacole minunate prezentate de tinerii cornețeni talentați. Printre instructori îl menționăm pe Alexandru Ionescu, cel ce se prezintă ca un artist complet, a cărui experiență în

domeniul muzical și al artelor plastice este definitorie întru formarea tinerilor artiști ca viitori violoniști, pianiști și pictori. Pentru contribuția adusă la dezvoltarea artei românești i s-au conferit de-a lungul timpului numeroase diplome de onoare și diplome de excelență, iar nenumăratele expoziții personale, întinse pe o perioadă de peste 45 ani, s-au bucurat de un real succes și au fost apreciate deopotrivă de critici și de publicul larg. Lăsați copiii să vină la cercurile coordonate de profesori deosebiți, aici, la Centrul Cultural Cornetu! ■



George V. GRIGORE

Marian-Vasile Ghica, culegător de folclor,
participant activ la proiectele culturale
desfășurate de CJCPCT Ilfov

George V. GRIGORE

Marian-Vasile Ghica, născut în 1958 la Călărași Vechi, de mic copil a îndrăgit cultura românească tradițională, folclorul și muzica de colinde, balade, doine, cântece, teatru folcloric. La 9 ani a învățat „Nașterea Domnului”, pentru că glasul frumos și urechea muzicală le-a moștenit de la tatăl său, Gheorghe Ghica. În clasa a șaptea a învățat „Botezul Domnului” și „Răstignirea Domnului”. După terminarea studiilor la București și Călărași, studii tehnice, a lucrat la U.J.C.C.

Centrocoop, Primăria Cuza Vodă și Centrul Cultural Județean Călărași, ca îndrumător cultural. La 27 de ani știa toate colindele și baladele, ajungând cel mai bun rapsod din zonă. Prin toată activitatea pe care o desfășoară se dovedește a fi un bun culegător, instructor de folclor, purtător, promotor și transmițător al unor valori din domeniul culturii naționale, activitate care se întinde pe o perioadă de peste 35 de ani. Din toate aceste eforturi conjugate și materiale adunate a

publicat culegerea de folclor „Răde Raiul Luminat”, în 2009, împreună cu Lucian Constantin. A participat la multe festivaluri și concursuri naționale și internaționale, obținând numeroase premii. A fost invitat și a participat la diferite posturi de radio și televiziune sau concerte unde a interpretat folclor autentic cules de la vechii rapsozi din jurul Capitalei. Participant activ la proiectele culturale desfășurate de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPCT Ilfov) și coordonator-îndrumător al unor cercuri de elevi pentru promovarea folclorului autentic în școlile din județul Ilfov, Marian-Vasile Ghica reprezintă un exemplu viu de teaurizare, dar și diseminare și punere în valoare a patrimoniului folcloric imaterial. ■

Surse: cultura.ro; muzeulastra.com; danubius.info



POEZII

Eminescu, flamură vie

„A nopții gigantică umbră ușoară”
Ce ne-ai lăsat-o ca-n veci s-o simțim
Suspine ne-aduce, iubirea de vară
Sub teiu-nflorit în amurg s-o trăim

Ne-ai învățat speranța s-aprindem
Atunci când în grabă ne stingem de dor
Să o simțim și nu să pretindem
„Cum mângâie dulce, alină ușor”

Iubind în taină ai păstrat tăcerea
„Pe lângă plopii fără soț” trecând
Doar înserarea ți-a știut durerea
Și lacrima-n privire tremurând

Înger de pază ai rămas de atunci
Chiar dacă demon crezut-ai că esti
O geană spre noi uneori mai arunci
Și ne-ajută să cădem ispițiți în povești

Tu nu ai dorit un mormânt prea bogat
La marginea mării ai vrut să te stingi
Din tinere ramuri dorit-ai un pat
Ca-n somnul de veci tinerețea s-atingi

Și-n flamura serii aș vrea să m-ascuți
Zâmbind răbdător de pe unde mai ești
Ca mine, știu sigur că sunt foarte mulți
Ce simt că în versuri tu încă trăiești.

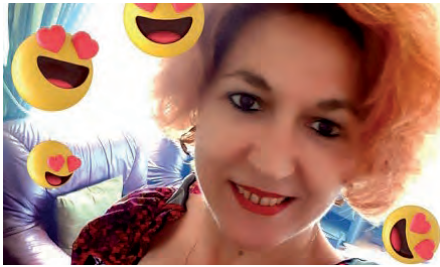
Amintire

Când mi se-aprinde gându-a felinar
Haihui în noapte și zburând spre tine,
Mi-e sufletul gonit de dor hoinar
Și fluturii îi simt cum joacă-n mine

Când zorii se îngână cu verdeața
Și inima îmi saltă-n piept, amar,
Străină-mi pare și prea rece dimineața
Căci gândul fuge către tine în zadar

Simt zările cum mi se-arată numai mie,
Spunând că nu am cum să le ajung
Dar știu că până-n noaptea cea târzie
Doar gândul către tine nu-l alung

Mi-e plină și mi-e goală dimineața,
Mi-e rece și mi-e cald gândind la noi,
Mi-e totul și nimic ce-mi umple viața
Și îmi suprimă gândul cum ar fi în doi.



Nicoleta TUDOR (Gruiu)

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR Redactor șef: George V. GRIGORE Redactori: Cristina ANGHELUTĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Foto: George V. GRIGORE DTP: Dan DULGERU tipar - www.tipografiaKLM.ro Tel. 0371.084.001; e-mail: condeieilfovne@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

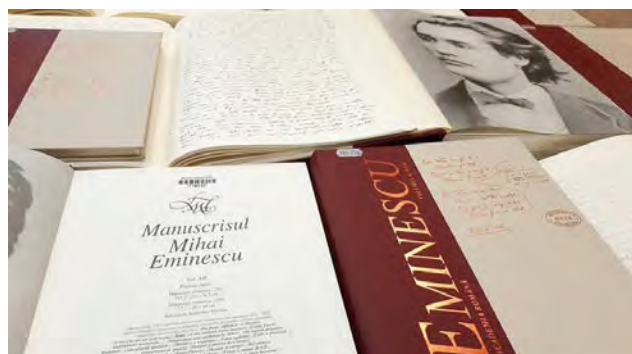
15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale Eminescu, la un click distanță



Ziua Culturii Naționale este o sărbătoare națională, care are loc anual în România pe 15 ianuarie cu scopul de a promova cultura, arta și efortul academic. 15 ianuarie, a fost aleasă ca Zi a Culturii Naționale întrucât reprezintă data nașterii poetului național Mihai Eminescu. Ziua Culturii Naționale a fost stabilită prin Legea Nr. 238/2010.

În acest început de an 2021 am sărbătorit mai mult în inimă această zi, prin acțiuni culturale individuale ridicate în spațiul virtual și manifestări oficiale. Au fost flori și multe versuri și cântece după celebrele versuri... Dar dintre toate, faptul că opera lui Mihai Eminescu a devenit și mai accesibilă tinerei generații, este o veste ce ne bucură și ne dă speranță.

Astfel, Centrul European de Studii în Probleme Etnice al Academiei Române, Asociația Neam Unit și Asociația Română de Geopolitică, Geoeconomie și Geocultură au



inițiat relansarea gratuită a operei eminesciene în format digital pentru marele public. Proiectul este realizat cu sprijinul Academiei Române, care a conferit drepturile de autor necesare.

Mihai Eminescu este omul deplin al culturii române, iar Academia Română este sanctuarul în care opera sa este îngrijită. De aceea, aplicația oferită este un semn de maturitate a societății românești contemporane care, ridicându-se deasupra preocupărilor de rutină, își redescoperă astfel unul dintre pilonii perenității sale. Opera este împărțită pe secțiuni și volume: 1. Poezii (I-V); 2. Literatura populară (VI); 3. Proza literară (VII); 4. Teatru (VIII); 5. Publicistică (IX-XIII); 6. Traduceri filosofice (XIV); 7. Fragmentarium și Addenda (XV); 8. Corespondența (XVI). În momentul de față sunt disponibile volumele sau capitolele care nu sunt sub formă de fotografie urmând ca, în versiunile ulterioare ale aplicației, să fie adăugate și acestea. Aplicația are un motor de căutare relativ flexibil, axat pe cuvinte cheie sau expresii, care funcționează atât în interiorul fiecărui volum, cât și în întreaga operă. Totodată, există o bază de date, numită „căutare avansată”, unde întreaga operă poate fi grupată după localitatea în care a fost tipărită prima oară, anul primei publicări sau după volumul ediției de față. Citatul zilei care, ori de câte ori este posibil, redă în ziua curentă un citat din ziua corespunzătoare anului publicării istorice, are

George V. GRIGORE

rolul de a ancora comparativ cititorul în epocă, dar mai ales în opera eminesciană.

Așadar, Mihai Eminescu și întreaga sa operă pot ajunge în telefonul fiecărui utilizator, indiferent de timpul avut la dispoziție sau de pregătire: de la utilizatori novice (elevi, studenți, sau oameni simpli) interesați de o lectură parțială, până la utilizatori experimentați (intelectuali, academicieni, cercetători) care doresc să analizeze textele din punct de vedere științific.

Prin utilizarea aplicației, publicul va putea depăși clișeele deseori asociate cu numele lui Eminescu și, astfel, va descoperi un reper major și o conștiință națională deosebită.

Prin scrierile sale, Eminescu a stabilit cadrul definitiv al limbii române literare și a contribuit la dezvoltarea a numeroase domenii. Opera poetică reprezintă cinci volume din 16, în timp ce publicistica (vol. IX-XIII), la care adăugăm Fragmentarium-ul (vol. XV) reprezintă o importantă parte a operei sale. Restul scrierilor sunt constituite din proză, teatru, corespondență și literatura populară.

Eminescu a fost un atent culegător al literaturii populare, lui datorându-i-se o bună parte din basmele copilăriei noastre, dar tot el era la curent și cu literatura universală a marilor civilizații antice, cu analizele contemporane pe marginea acestora, cu cele mai recente teorii din științele economice, lingvistică, și nu numai. De particular interes sunt analizele sale privind mecanismul dezvoltării și al subdezvoltării. Vom regăsi la Eminescu prefigurată întreg sistemul teoriilor moderne ale dependenței, care sunt foarte utile pentru înțelegerea plasării unei societăți în ordinea mondială. Paradigma sa a creșterii negative prin selecția negativă a elitelor, legea compensației, sunt încă de mare actualitate. Cititorul cu simțul acut al cotidianului se va regăsi în analizele de extraordinară acuitate și actualitate.

Așadar, aplicația „Mihai Eminescu, întreaga operă” pentru telefoanele inteligente reprezintă a doua mare relansare a operei eminesciene după seria tipărită de-a lungul ultimului secol de Academia Română. ■

Peste 100 de volume semnate de autori români vor fi traduse în 2021 cu sprijinul Institutului Cultural Român

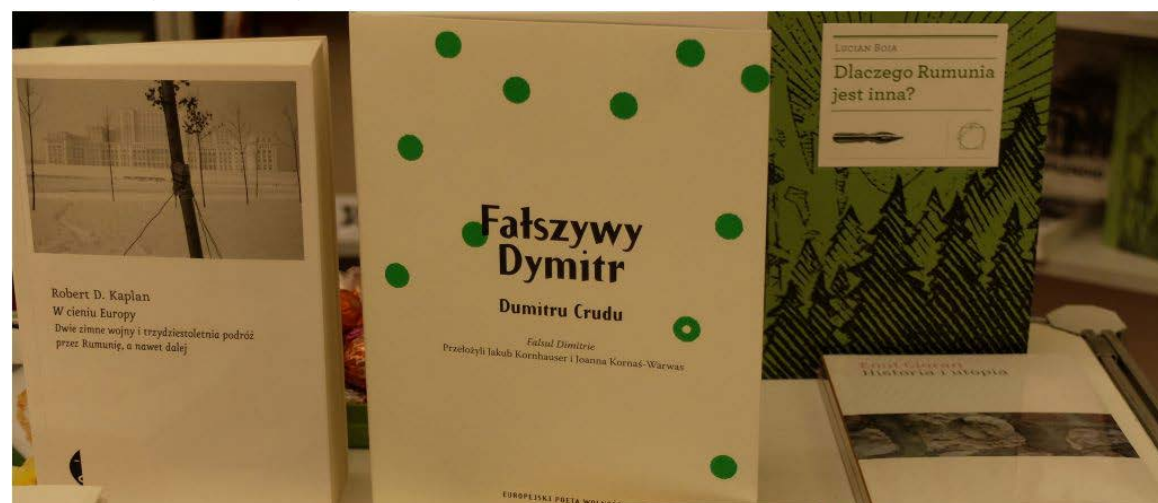
Gabriel Chifu, Matei Vișniec, Tatiana Țibuleac, Ana Blandiana, Mircea Cărtărescu, Gabriela Adameșteanu și Aura Christi sunt câțiva dintre autorii ale căror opere vor beneficia de traducerea și publicarea în spațiul european și internațional, cu sprijinul Institutului Cultural Român, în anul 2021. Toate proiectele editoriale se vor desfășura prin programele Translation and Publication Support Programme (TPS) și Publishing Romania, din cadrul direcției ICR Centrul Cărții. În 2021, 119 volume românești vor fi traduse și promovate internațional, atât prin parteneri editoriali, cât și prin cele 18 reprezentanțe ale ICR din lume. Comparativ cu anii precedenți, numărul cărților traduse aproape

că s-a dublat. Vestea bună vine ca urmare a încheierii Sesiunii de primire a dosarelor de candidatură în cadrul programelor TPS și Publishing Romania 2019-2020. Această sesiune s-a organizat pentru primirea solicitărilor de finanțare din partea editurilor și organizațiilor culturale străine care doresc să traducă și să publice lucrări de ficțiune și non-ficțiune din domeniile literatură, artă, științe umane și sociale, fie aparținând autorilor români, fie dedicate culturii și civilizației românești. Perioada de desfășurare a fost 15 noiembrie 2019 - 15 iulie 2020. O comisie de experți independenți a evaluat dosarele de candidatură înregistrate, membrii acesteia fiind Răzvan

Voncu (cadru didactic universitar, critic și istoric literar), George-Valentin Volceanov (cadru didactic universitar, traducător literar) și Coriolan-Dan Pleșa (scriitor și editor). TPS - Translation and Publication Support Programme, programul

de finanțare a editorilor străini pentru traducerea autorilor români, lansat în 2006, își propune să faciliteze accesul publicului străin la cultura română și să sprijine prezența autorilor români pe piața internațională de carte, prin

finanțarea costurilor de traducere (și editare, atunci când este cazul). TPS sprijină traducerea și publicarea în lume a operelor relevante de ficțiune și non-ficțiune din domeniile literatură, artă, științe umane și sociale, aparținând autorilor români. ■



Cristina ANGHELUȚĂ

Două expoziții temporare deschise, în decembrie 2020, la Muzeul Național de Artă

George V. GRIGORE



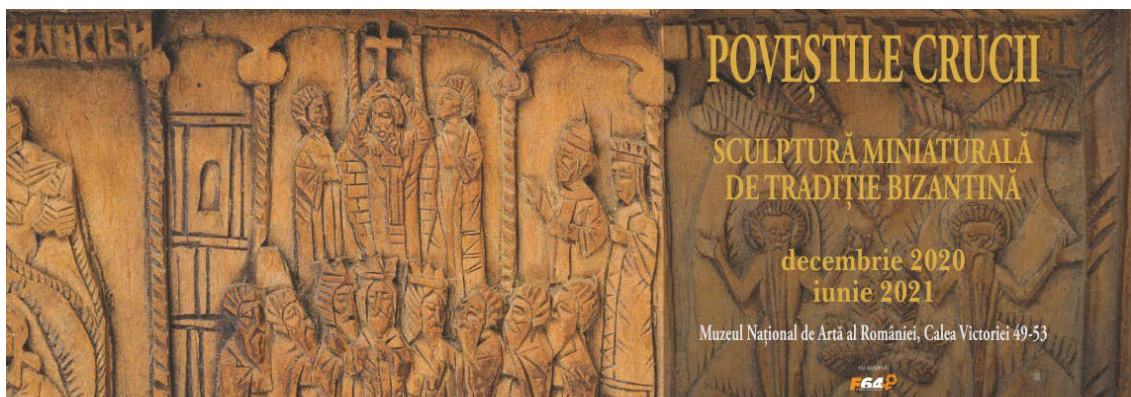
Muzeul Național de Artă al României (MNAR) a inaugurat, la 5 decembrie 2020, două expoziții temporare care pot fi vizitate până în luna martie, respectiv iunie 2021. Expoziția aniversară „Piranesi. Arhitecturi și fantasmă”, dedicată împlinirii a 300 de ani de la nașterea marelui erudit Giovanni Battista Piranesi (1720 - 1778), personaj al secolului al XVIII-lea, cuprinde gravuri din colecția de Artă Europeană a MNAR și este însoțită de un catalog amplu documentat și contextualizat. Cea de-a doua expoziție temporară propune un alt registru și pune accentul mai mult pe spiritualitate și cult, fiind intitulată „Poveștile Crucii. Sculptură miniaturală de tradiție bizantină”. Aceasta prezintă piese din colecția de Artă Veche Românească a muzeului. „Piranesi. Arhitecturi și fantasmă” este realizată de curatorul Cosmin Ungureanu. Este prezentată o selecție de 39 de gravuri de Piranesi, grupate în trei serii: Grotteschi, Carceri d'invenzione și Vedute di Roma. Stampele piranesiene sunt însoțite și contextualizate de un grupaj de 13 desene și gravuri, realizate de artiști europeni activi în secolul al XVIII-lea, precum Gaspar van Wittel, Giandomenico Tiepolo, Antonio Canaletto, Hubert Robert, Edmé Bouchardon și Francisco de Goya. Toate cele 52 de opere grafice provin din patrimoniul MNAR. Giovanni Battista Piranesi a



fost unul dintre cei mai importanți gravori din toate timpurile, scenograf, arhitect, restaurator, decorator, colecționar, anticar, comerciant, arheolog și cărturar. Activitatea sa însumează – alături de lucrări de erudiție arheologică, texte polemice, amenajări interioare și obiecte decorative – mai bine de o mie de plăci incizate într-o tehnică de multe ori novatoare, imprimate vreme de două secole într-un număr imens de exemplare. Născut și format la Veneția, sub influența unor mari maeștri precum Giambattista Tiepolo și Antonio Canaletto, Piranesi și-a petrecut aproape două treimi din viață la Roma, unde a asimilat, în domeniul vedutei (perspectiva diferită din care poate fi privit un peisaj), inovațiile pictorului Giovanni Paolo Pannini și ale gravorului Giuseppe Vasi. În cele aproape patru decenii petrecute la Roma, Piranesi s-a instalat gradual într-o rețea de relații profesional-umane și într-un spațiu al circuitului cultural pe care le-a modelat pe parcurs, prin intermediul imaginii imprimate și al textelor de erudiție sau polemice. Personalitatea și activitatea lui au avut un impact considerabil și formativ asupra epocii. Opera lui a modelat imaginarul european, încă mult după moarte. Totodată, opera sa, în mod constant fundamentată pe erudiție, a contribuit masiv la evoluția arheologiei, la instaurarea stilului neoclasic, dar și la eclectismul specific artei oficiale din epoca Primului Imperiu francez. Expoziția este însoțită de un catalog de 160 de pagini, care include, alături de reproducerea celor 52 de

lucrări, circa patruzeci de imagini complementare. Acesta poate fi achiziționat de la magazinele MNAR. Expoziția poate fi vizitată până în martie 2021, conform programului muzeului, în corpul Auditorium. Preț bilet de acces: 12 lei/ persoană. „Poveștile Crucii” este realizată de curatorul Lucreția Pătrășcanu, din cadrul secției Artă Veche Românească a MNAR și propune un registru expozițional contural prin elemente de spiritualitate și cult, cu trimitere către sărbătorile de iarnă. Expoziția prezintă publicului aproximativ 60 de lucrări din colecția de Artă Veche Românească, majoritatea inedite. Cele mai multe dintre lucrările expuse sunt cruci sculptate și ferecate în argint aurit, care au fost folosite în cult (cruci de procesiune, de mână și pentru masa altarului), alături de care sunt etalate și obiecte de devoțiune privată, precum icoane sculptate și pandantive de forme diverse (circulare și rectangulare, mici diptice sau triptice). Realizate în perioada cuprinsă între începutul secolului XVI și mijlocul secolului XIX, piesele conturează evoluția acestui gen artistic în Țările Române. Astfel de piese se regăsesc pe toată aria de influență bizantină, din sudul Dunării și până în Rusia. Între piesele prezentate se disting câteva cruci ferecate de mari dimensiuni, de o calitate artistică excepțională și o însemnătate cu totul specială, ce au fost dăruite de voievozii Alexandru Lăpușneanu, Șerban Cantacuzino și Constantin Brâncoveanu celor mai importante dintre ctitoriile lor - Mănăstirile Slatina, Cotroceni și Hurezi. Expoziția poate fi vizitată până în iunie 2021, conform programului muzeului, cu respectarea măsurilor muzeului pentru prevenirea răspândirii noului coronavirus SARS COV-2. Accesul este gratuit, în baza biletului de vizitare pentru Galeria de Artă Veche Românească, de la sediul central. ■

Surse: romania.shafqna.com; mnar.arts.ro



„Crăciun țărănesc” la Muzeul Național al Țăranului Român

Nu au lipsit obiecte de colecție aduse de anticari din lăzile de zestre ale satelor românești



Muzeul Țăranului Român și Asociația Urban Events au invitat doritorii în segmentul temporal dintre 18 și 20 decembrie 2020, la un eveniment de promovare a gastronomiei, artei urbane și a meșteșugurilor tradiționale românești intitulat „Crăciun Țărănesc”. Intrarea a fost liberă.

Vizitatorii au fost așteptați cu cele mai gustoase preparate tradiționale de post și de dulce: miere și zacuști, turtă dulce și plăcinte poale-n brâu, cozonaci și baclavale, preparate din carne de porc

specifice sărbătorilor, murături dar și preparate gustoase pregătite la fața locului de bucătari pricepuți: Coșul pentru masa de Crăciun (sărmașuțe pentru masa de Crăciun, salată de Boeuf, piftie de porc, pomana porcului), varză murată călită cu jumări, ciolan de porc în sos de vin și foi de dafin, păstrăv la grătar cu mămăligă și mujdei, pe degustate așa cum cere tradiția la Piața Țărănească.

Meșteri și artizani din toate colțurile țării au adus cu ei cele mai frumoase decorațiuni de Crăciun, icoane și vitralii, obiecte din lemn și sticlă, ceramică tradițională, felicitări de Crăciun, ii și lână împâslită, jucării și țesături.

Nu au lipsit, nici de data aceasta, obiectele de colecție aduse de anticari din lăzile de zestre ale satelor românești: ii, fote, catrințe, vâlnice, mobilier țărănesc, cufer, unelte gospodărești, roți de car, blidare, fețe de masă, pânză de casă, covoare.

Au mai putut fi admirate și cumpărate bijuterii, tablouri, numismatică, porțelanuri, carte veche sau diverse obiecte vechi, pentru cunoscători. Monetăria Statului a fost prezentă cu medalii și noile felicitări de Crăciun.

Organizatorii au rugat ca să fie respectate normele de distanțare socială și vizitatorii să manifeste responsabilitate față de sănătatea lor și a celorlalți. În incinta evenimentului masca de protecție a fost obligatorie. Expoziția cu vânzare de promovare a gastronomiei, meșteșugurilor, artei rurale și urbane valorificate prin colecții particulare de la Muzeul Țăranului Român, din decembrie 2020, a umplut inimile tuturor de candoare și spiritul sărbătorilor... Ho-ho-ho... ■

Surse: muzeultaranuluiroman.ro; agendaexpo.ro

George V. GRIGORE



Dobroești

Ediția online a Concursului județean „Colinde, colinde“, un succes

Organizatori - Consiliul Județean Ilfov (prin Centru Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov) și Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni Dobroești

Dacă ediția a II-a a Concursului județean de colinde ilfovene pentru preșcolari și școlari de la Dobroești, intitulat „Colinde, colinde“, desfășurat la 12 decembrie 2019, a avut loc la Sala Sporturilor „Unirea“, în decembrie 2020 a trebuit ca totul să treacă în mediul online din cauza crizei sanitare. Organizatori au fost și de această dată Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni Dobroești și Consiliul Județean Ilfov, prin Centru Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Directorul evenimentului a fost, ca și la ediția anterioară, prof. Claudia Stupineanu, iar comisia de jurizare a fost formată de profesori și specialiști în cultură. Concurenții au fost provocați să se filmeze în timp ce interpretează o colindă tradițională, iar înregistrarea să o transmită organizatorilor. Colindătorii au fost astfel încărcați și de emoția unei filmări reușite. La secțiunea preșcolari s-au înscris Sofia Bălan - (grupa mare) de la Grădinița nr. 3 Fundeni-Dobroești, Tudor Constatin de la Grădinița „Rița Gărgărița“ Brănești;

Anastasia Dobre - (grupa mijlocie) de la Grădinița nr. 2 Fundeni-Dobroești, Sofia Maria Nae - Grădinița nr. 1 Cozieni, Rareș-Andrei Pârjol - (grupa mică) de la Grădinița nr. 3 Fundeni-Dobroești, Maria Pistru - (grupa mare) de la Grădinița „Rița Gărgărița“ Brănești, Eris Tăgârță - (grupa mijlocie) de la Grădinița nr. 1 Cozieni - Găneasa, Călin Zezeanu de la Grădinița nr. 2 Fundeni-Dobroești; Lara și Raul Popescu de la Grădinița nr. 1 Dobroești și Isabela Neagu de la Grădinița nr. 2 Berceni. La secțiunea „Învățământ primar“ s-au înscris la concurs Andreea Mihaela Banea (8 ani; Școala nr. 1 Pantelimon), Amalia Barbu (6ani, Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești), David Dumitrescu, (clasa. I, Școala Gimnazială nr. 1 Dobroești), Ștefan Enachi (9 ani, Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni- Dobroești); Nicola Bianca Gheorghe (clasa a III-a, Școala Gimnazială nr. 1 Afumați), Alina Tudor, (clasa a IV-a, Școala Generală nr. 1 Dobroești), Daria Sebe (clasa pregătitoare, Școala Generală nr. 1, Afumați).



Foto: arhiva Condeie Ilfovene

Brănești

Festivalul de colinde „O veste minunată!“ - o ediție online dedicată cadrelor didactice din județul Ilfov

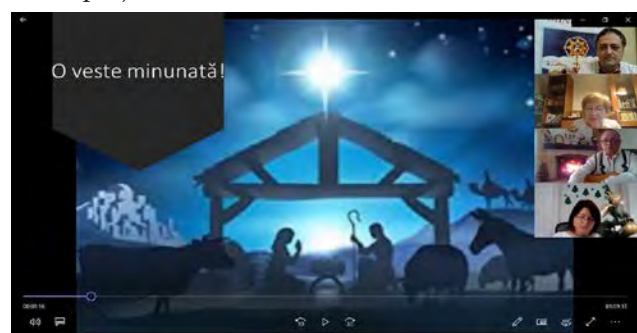
Organizatori - CJCPCT Ilfov și CCD Ilfov

Anul 2020, din mai multe considerente, festivalul de colinde, care a ajuns la a 11-a ediție, s-a desfășurat online și a avut doar o secțiune adresată cadrelor didactice. Partenerii tradiționali ai festivalului au fost, ca de fiecare dată, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov și Asociația Română pentru Patrimoniu „Artur Silvestri“. Pe data de 18 decembrie 2020, „porțile“ Casei

Corpului Didactic Ilfov, dar și „porțile“ sufletelor noastre au fost deschise colegilor profesori care au dorit să colinde, să ne vestească nașterea Domnului și să ne introducă în atmosfera magică a Sărbătorii Crăciunului. Au colindat cu multă



bucurie și emoție, amintindu-ne vestea minunată a nașterii Domnului: Roxana Enache, profesor la Școala gimnazială nr. 1 Berceni și părintele său Adrian Ilea, Marius Crucianu, colonel în rezervă, instructor cultural la Cornetu, Mariana Magdalena Grigore, profesor pentru învățământul preșcolar la Grădinița „Rița Gărgărița“ Brănești, George Dragomir, profesor la Școala gimnazială nr. 2 Voluntari, Nicoleta Constanța Cimpoca, profesor la Școala gimnazială nr. 1 Berceni, Ileana Cîrstea împreună cu fica Simona Stângă, cadre didactice pentru învățământul preșcolar la Liceul Tehnologic „Doamna Chiajna“, Nina Ilie, bibliotecar pensionar, fost bibliotecar metodist la Biblioteca Națională Pedagogică din București și



PREMIUL	ȘCOALA	C.T.	MEDIA
Premiul I	Grădinița "RITA GARGARITA" Brănești	C.T.	9,86
Premiul II	Grădinița Nr. 3 Fundeni-Dobroești	B.S.	9,72
Premiul III	Grădinița Nr. 2 Fundeni-Dobroești	D.A.	9,67
Mențiune I	Grădinița "RITA GARGARITA" Brănești	P.M.	9,49
Mențiune II	Grădinița Nr. 1 Dobroești	L. și R.P.	9,37
Mențiune III	Grădinița Nr. 2 Berceni	N.I.	9,37
Mențiune IV	Grădinița Nr. 2 Fundeni-Dobroești	Z.C.	8,97
Premiul de Originalitate	Grădinița Nr. 3 Fundeni-Dobroești	P.A.	8,86
Premiul de Popularitate	Grădinița Nr. 1 Cozieni	T.E.	8,81
Premiul Jurului	Grădinița Nr. 1 Cozieni	N.S.M.	8,55

 DIRECTOR
PROF. STUPINEANU CLAUDIA

Comisia de jurizare a notat calitățile vocale ale concurenților, calitățile vocale, linia melodică, originalitatea interpretării, autenticitatea colindului, respectarea ritmului muzical, decorul specific, autenticitatea costumului de colindător. Fiecare criteriu a fost evaluat cu maxim 10 puncte, 30 de puncte fiind adăugate din oficiu. După jurizare au fost acordate următoarele premii: la secțiunea preșcolari: Premiul I i-a fost acordat Grădiniței „Rița Gărgărița“ Brănești (C.T.) cu media 9.86, Premiul II a mers la Grădinița nr. 3 Fundeni-Dobroești (B.S.; media 9,72); Premiul III la Grădinița nr. 2 Fundeni-Dobroești (D.A.; 9,67). Au mai fost acordate: Mențiune I - Grădiniței „Rița Gărgărița“ - Brănești (P.M.; 9,49),



PREMIUL	ȘCOALA	G.B.N.	MEDIA
Trofeul "colinde colinde"	Sc. 1 Afumați	G.B.N.	9,93
Premiul I	Sc. 1 Pantelimon	B.A.	9,82
Premiul II	Sc. 2 Fundeni-Dobroești	E.S.	9,54
Premiul III	Sc. 2 Fundeni-Dobroești	B.A.	9,51
Mențiune	Sc. 1 Dobroești	D.D.	9,47
Mențiune	Sc. 1 Dobroești	T.A.	9,31
Mențiune	Sc. 1 Afumați	S.D.	9,29

 DIRECTOR
PROF. STUPINEANU CLAUDIA

Mențiune II - Grădinița nr. 1 Dobroești (L. și R.P.; 9,37), Mențiune II - Grădinița nr. 2 Dobroești (N.I.; 9,37), Mențiune III - Grădinița nr. 2 Fundeni-Dobroești (Z.C.; 8,97). Premiul pentru originalitate a mers la Grădinița nr. 3 Fundeni-Dobroești (P.A.; 8,86), Premiul de popularitate a fost câștigat de Grădinița nr. 1 Cozieni (T.E.; 8,81), iar Premiul juriului a mers la Grădinița nr. 1 Cozieni (N.S.M.; 8,55). La secțiunea „învățământ primar“, premiile au fost următoarele: Premiul I - Școala nr. 1 Pantelimon (B.A.; 9,82), Premiul II - Școala nr. 2 Fundeni-Dobroești (E.S.; 9,64); Premiul III - Școala nr. 2 Fundeni-Dobroești (B.A.; 9,61), Mențiune - Școala nr. 1 Dobroești (D.D.; 9,47), Mențiune - Școala nr. 1 Dobroești (T.A.; 9,31), Mențiune - Școala nr. 1 Afumați (S. D.; 9,29). Trofeul Concursului județean „Colinde, colinde“ a fost oferit Scolii nr. 1 din Afumați (G.B.N.; 9,93). Mulțumim organizatorilor pentru eforturile depuse și, în ecurile înregistrărilor cu sublimile colinde, urăm cititorilor noștri să le fie anul 2021 bogat în evenimente frumoase. ■

George V. GRIGORE



lector universitar la Universitatea Valahia din Târgoviște. În debutul programului, am prezentat un album de colinde interpretate cu mult har de preotul paroh Florin Ionică, de la biserica din Afumați, intitulat „Copilule cu ochi senini“, album lansat cu câteva zile înaintea festivalului. Mesaje pline de emoție au transmis participanților la



festival doamna Nina Ilie, bibliotecar, și doamna Teodora Măndru, președintele Asociației Române pentru Patrimoniu „Artur Silvestri“, care a lansat o invitație la descoperirea cărților lui Artur Silvestri, oferind fiecărui participant un pachet de cărți sub semnătura scriitorului. Evenimentul a arătat încă o dată că avem în județ colegi cu reale calități artistice. Considerăm ediția din 2020 un experiment reușit și o bună ocazie pentru

deconectare de la stresul pandemic și de pregătire spirituală pentru întâmpinarea Sărbătorii Crăciunului. Am putea spune că dacă avem profesori buni cunoscători ai tradiției și buni interpreți de colinde tradiționale, vom avea garanția că acestea vor fi transmise tinerelor vârstare pe care le formează, păstrându-se totodată autenticitatea. Sperăm ca anul acesta, când vom scăpa de pandemia COVID, să revenim la vechiul format, un festival cu participarea ansamblurilor corale de copii și elevi, completat și cu o secțiune dedicată cadrelor didactice din județul Ilfov. Mulțumim tuturor participanților pentru emoție, trăirea sufletească și bucuria împărtășită! ■

Profesor metodist Marius-Ovidiu SEBE

Grădiștea

Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului



Cu o istorie mai specială, mănăstirea ortodoxă cu hramul „Sfântul Nicolae” este situată în nord-estul județului Ilfov, aproape de satul Sitaru (comuna Grădiștea), loc de la care îi vine și numele de „Mănăstirea Sitaru”. Înscrisă în Lista Monumentelor Istorice (cod LMI IF-II-a-A-15263), mănăstirea este considerată una din cele mai izbutite realizări arhitecturale munte-nești din secolul al XVIII-lea. Întemeietorul mănăstirii a fost Jupân Papa Greceanu, străbunicul lui Constantin Brâncoveanu (prin fiica sa, Păuna, bunica domnitorului). Născut în anul 1578, din părinții Jupân Fierea Vel Logofăt (cumnat cu cel mai mare dintre vestiții „frați Buzești”) și Jupânița Stanca Boldescu, Papa Greceanu s-a căsătorit în anul 1597 cu Jupânița Elina (fiica lui Jupân Udrea). Așezarea înaltă a movilei din mijlocul Ialomiței și poziția strategică a locului l-au determinat pe Papa Vel Vornic să stabilească acolo fundația mănăstirii care urma să se construiască. Pentru această lucrare, începută în anul 1626, s-a folosit multă piatră de râu, iar construirea bisericii s-a încheiat după doar un an. Zidurile înconjurătoare au fost ridicate ulterior. Papa Greceanu închină biserica zidită Sfântului Nicolae, hram pe care îl avusese și biserica de lemn. Primul document din care aflăm despre mănăstirea Sfântul Nicolae datează din 15 aprilie 1631 și aparține Voievodului Leon Tomșa. Actul se încheie cu semnătura domnitorului: „Io, Leon Voievod, din mila lui Dumnezeu, Domn”. Între anii 1653 și 1656, Patriarhul Antiohiei Macarie însoțit de diaconul

său Paul de Alep, trece prin Țările Române, ajungând la Galați, în drum spre Rusia. La întoarcere, în 1656 rămâne aproximativ doi ani în Țările Române. În urma acestei vizite diaconul Paul de Alep a lăsat o luminoasă descriere a locului în care se afla Mănăstirea Sitaru: „...am sosit la o Mănăstire cu hramul Sfântul Nicolae, numită *Mănăstirea în apă* (...) situată pe marginea unui râu (...) de culoare argintie cu ape dulci și rânduri de sălcii ce au crescut pe țărmurile sale. Dimineața făcurăm o sfeștanie, o comemorațiune pentru fondatorii și o rugăciune de dezlegare...” Deducem că, la această dată, Mănăstirea Sitarul era foarte bine organizată și se bucura de multă cinste. În anul 1859 sunt menționate într-un document 11 mănăstiri între care se află și „Balamuci”, așezământ monahal de sine stătător. Nicolae Iorga vizitează edificiul pe care-l numește „Mănăstirea din pădure” și consemnează câteva observații estetice: „O veche Biserică se află în pădure (...) Pridvorul se sprijină pe splendide coloane cu capitele sculptate. Frumoasă inscripție deasupra intrării. Frescele se păstrează încă bine până la fundul înalt al cupolei. În dreapta - un mormânt de ctitor”. La cutremurul din 1940, cupola cea mare a Bisericii s-a fisurat, amenințând să cadă. În anul 1944, la Schitul „Balamuci” se stabilesc, pentru o perioadă de timp, 24 de călugări veniți de la mănăstirea Chițcani, din Basarabia. Chiar și după decretul regimului comunist, de desființare a mănăstirilor, din 1959, doi dintre viețuitori refuză să părăsească mănăstirea. În 1960, stareț al Schitului

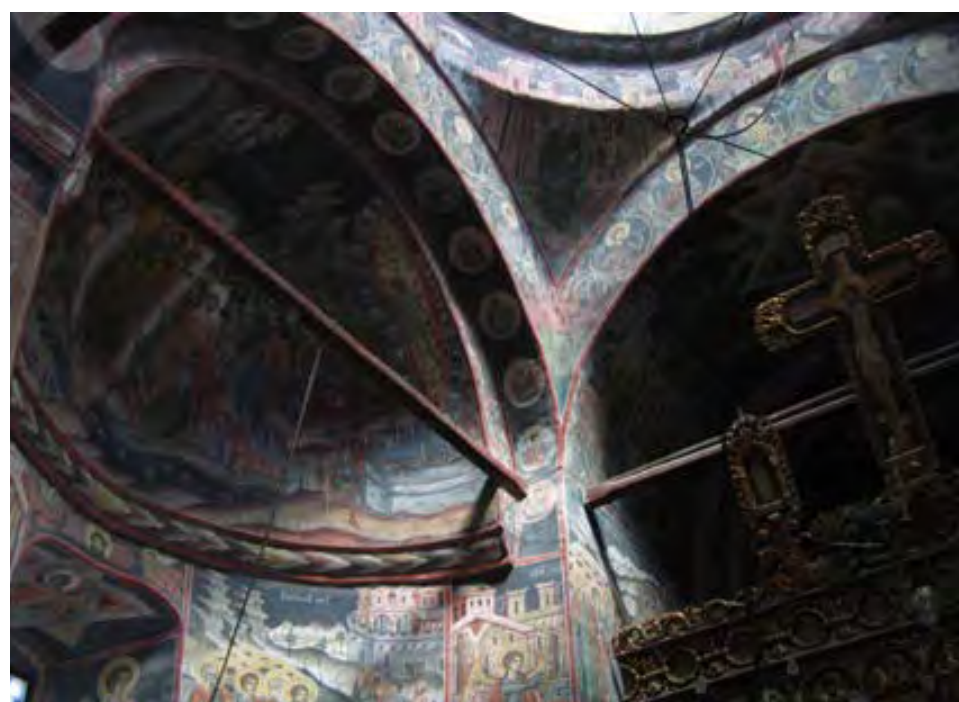
fiind Veniamin, prin decizia Direcției Generale a Monumentelor Istorice s-au executat lucrări de restaurare atât la biserica de la „Balamuci”, cât și la zidurile înconjurătoare, iar la 25 noiembrie 1962, prin ordinul Arhiepiscopiei Bucureștilor (nr.15978/1962) s-a oficiat Slujba de resfințire a Bisericii. De atunci înainte, slujitorii acestui Schit vor deservi credincioșii din satul Balta Neagră. În ultimii ani s-au construit un corp de chilii, un arhondaric (n.n.- clădire sau aripă de clădire situată într-o mănăstire ortodoxă, rezervată primirii oaspeților și pelerinilor), o bibliotecă etc.

Consiliul Județean Ilfov a inclus mănăsirea într-un proiect de restaurare prin fonduri europene

Având în vedere vechimea monumentului și interesul crescând al turiștilor, mănăstirea a fost inclusă de Consiliul Județean Ilfov într-un proiect de restaurare finanțat prin POR 2014 - 2020, Axa prioritară 5, Prioritatea de investiții 5.1 „Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural”, Cod SMIS 119617. Au fost necesare măsuri pentru punerea în siguranță a integrității monumentului și punerea lui în valoare și pentru revigoarea activităților religioase de masă și culturale, pentru conservarea lui privind

facilitarea accesului publicului larg la colecțiile de artă, dar și pentru pentru generațiile viitoare. Promovarea muzeului local vizează dezvoltarea comunităților locale prin revitalizarea patrimoniului natural și cultural. Lucrările incluse în proiect au în vedere restaurarea picturii, restaurarea ușii din lemn masiv de la intrarea în biserică, eliminarea umidității din zidurile bisericii, dar și realizarea unui sistem de colectare și dirijare a apelor din incintă pentru protejarea terenul de fundare, realizarea unor centuri exterioare care să împiedice deschiderea fisurilor bolților, refacerea continuității zidurilor.

„Mănăstirea Sf. Nicolae-Sitaru”, cunoscută și ca „Ansamblul Mănăstirea Balamuci” este situată pe un promontoriu înconjurat de o depresiune adâncă de cca. trei metri, dincolo de care se întinde o pădure. Se spune că în urmă cu două secole acest promontoriu era înconjurat de apa râului Ialomița, fiind de fapt o insulă. Terenul ocupat de mănăstirea propriu-zisă (între zidurile de incintă) este de 9.353,53 mp și este o suprafață relativ plată, fără denivelări sau accidente vizibile. Proiectul de conservare va contribui la creșterea importanței turismului și culturii, respectând principiile dezvoltării durabile și ale protecției mediului prin consolidarea și conservarea moștenirii culturale.



cultural, împletite cu acțiunile umanitare la Mănăstirea Sitaru



Acțiuni cultural-educative și umanitare realizate de preoți și personal

Preocuparea pentru conservarea și dezvoltarea patrimoniului cultural se împletește și cu frecvente acțiuni cultural-educative și umanitare realizate de preoți și personal. De-a lungul timpului, au fost organizate tabere de vară pentru copii, cum a fost cea din 2019 - „Tinerii, speranțe vii, bucuria satului”, coordonată de părintele Hristostom Iorgulescu, la care au participat copii cu rezultate bune la învățătură de la parohiile din Protopopiatul Ilfov Nord. Cu acest prilej, copiii au aflat povestea mănăstirii, cunoscută și sub denumirea „Balamuci”, în urma transformărilor fonetice. Potrivit legendei, o frumoasă domniță pe nume Mușă și-a găsit sfârșitul în apele râului Ialomița, în apropierea mănăstirii, iar localnicii au denumit zona Valea Mușii. Odată cu trecerea de la alfabetul chirilic la cel latin, oamenii au început să citească denumirea mănăstirii potrivit noului alfabet. Astfel, litera V a alfabetului chirilic s-a citit B, iar litera C se citea S. Ceea ce a transformat „Valea Mușii” în „Bala-muci”. Copiii au aflat și despre obiectele de cult și rolul lor în oficierea slujbelor religioase.

Experiențe interesante au fost și participarea, în trapeza mănăstirii, la masa de prânz, dar și drumeția, prin pădure, până la râul Ialomița, într-o antrenantă „vânătoare de comori” prin Codrii Vlășiei. Programul zilelor de tabără a fost completat cu vizite la atelierele olarilor din satul Piscu, la satul olimpic de la Izvorani, la alte mănăstiri din zonă - Căldărușani și Snagov, atelierele de croitorie și cizelură metalică de la mănăstirile Pasărea și Cernica. Pe lângă activitățile recreative, tinerii au participat la sesiuni de formare în acordarea primului ajutor și de prevenție medicală, au învățat pictură și desen și au deprins scrierea creativă.

Treizeci de copii instituționalizați de pe teritoriul Protopopiatului Ilfov Nord au participat la finalul verii 2019 la o altă tabără.

„Credință, Artă, Tradiție... Lumini peste veacuri”

În iulie 2019, pentru marcarea „Anului omagial al satului românesc”, la Mănăstirea Sitaru a avut loc evenimentul „Credință, Artă, Tradiție... Lumini peste veacuri”, organizat în parteneriat cu Consiliul Județean Ilfov, prilej cu care a



avut loc o prezentare de costume tradiționale din diferite regiuni ale țării, a căror simbolistică a fost prezentată de etnologul Marius Daniel Gheorghe. Temele principale ale evenimentului au fost credința, arta și tradiția, toate aceste elemente fiind îmbinate prin prezentarea costumelor tradiționale românești și a simbolisticii lor, dar și prin muzică religioasă și piese din repertoriul inter-

național consacrat, interpretate de Quartetul Armonic din care fac parte Sorin Lupașcu, Cezar Florea, Marcu Elisei Diaconu și Liviu Săvuță.

Acțiuni caritabile ale anului 2020

Acțiunile caritabile ale anului 2020 au fost sprijinite de voluntari care au participat la campanii precum „Daruri pentru cei mici!” și „Lubește-ți aproapele...”



Mihaela Rotaru.ro

Adoptă un bătrân... Implică-te!”, derulate în mai multe parohii, inclusiv Nuci, Grădiștea, Netezești, Gruiu, Sitaru - Micșunești Mari, Nuci - Balta Neagră, Cărbunești - Prahova, Vereș (Frăsinet) - Buzău, Aricești Zeletin (Ogretini) - Prahova, Merii Pechii, Sudiți, Grecii de Sus, Bărcănești (Ialomița), Pașcani, Canela, Moara Seacă, Valea Plopului (Prahova), Chiroiu (Ialomița), Olarii Vechi (Prahova), Plopenii Sat (Prahova), Netezești.

În cadrul acțiunilor filantropice, au fost dăruite rechizite, produse de igienă și dulciuri. Prin intermediul evenimentelor expoziționale realizate de Mihaela Rotaru și Pr. Hristostom Iorgulescu și etnologul Marius Gheorghe, au fost colectate fonduri pentru sprijinirea unui copil în dificultate, din comuna Grădiștea. De Sfântul Nicolae, pentru Școala Nuci au fost comandate 165 de manuale și culegeri pentru elevii clasei a VIII-a care se pregăteau de Evaluarea Națională. Cu sprijinul unui alt partener al mănăstirii - „Centrul de zi Logoland”, mai mulți copii beneficiază de chinetoterapie, asistență și consiliere psihologică infantile și ședințe de logopedie. ■

George V. GRIGORE



Gospodărie țărănească din Afumați expusă la Muzeul Satului din București

În București există un muzeu care ne poartă într-o cu totul altă lume, diferită total de urbea de pe malurile Dâmboviței: lumea satului românesc. Acesta este Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”. Muzeul a fost inaugurat la 10 mai 1936, în prezența regelui Carol al II-lea al României, iar pentru public, pe 17 mai 1936, fiind în prezent una dintre cele mai mari atracții turistice ale Bucureștiului. Motivația amenajării muzeului a fost importanța satului în cultura României, o țară în care, chiar și la începutul secolului al XX-lea, mult după Revoluția Industrială, cea mai mare parte a populației trăia la țară. Planurile de amplasament au fost executate de scriitorul, dramaturgul, regizorul și scenograful Victor Ion Popa, iar fondurile financiare necesare au fost puse la dispoziție de Fundația Culturală Regală. Pentru a construi Muzeul Satului pe care Dimitrie Gusti obișnuia să îl numească „sunetul trist al clopotelor istoriei României”, casele au fost dezasamblate, bucată cu bucată, transportate cu trenul, căruța sau cu barca până la București, unde au fost asamblate la loc pe suprafața muzeului de astăzi aflat pe malul lacului Herăstrău.

Cea mai veche casă este construită în secolul al XVII-lea, iar cea mai recentă aparține secolului al XX-lea. Casele din regiunile de deal și din regiunile de munte sunt deosebite de cele din zona de câmpie prin fundația înaltă, cele de la șes fiind majoritatea cu fundații joase, cele provenite din zonele unde invadeau dușmanii des fiind jumătate îngropate în pământ. De-a lungul istoriei, muzeul a fost deteriorat, în anii celui de-al Doilea Război Mondial de prezența unor refugiați din Basarabia, apoi în 1997 și 2002 de două incendii, dar a continuat să-și extindă exponatele, cea mai recentă aripă a muzeului fiind deschisă în 2016. Aici au fost aduse din locurile de origine construcții țărănești. Interioarele construcțiilor au fost reconstituite și dotate cu obiecte autentice, specifice fiecărei zone etnografice și epoci de proveniență a monumentelor. În 2011, familia Dobrițoiu din Afumați a donat muzeului o gospodărie țărănească. Istoricul C.C. Giurăscu (Istoria



George V. GRIGORE

Românilor, 1937, vol II) prezintă o hartă a Țării Românești între 1418-1601 unde Afumați figurează ca loc al unei mari bătălii, care s-a dat la 1530, în care domnitorul care și-a obținut atunci numele de Radu de la Afumați a învins o armată turcească venită să-l detroneze.

În 1938, I. Gheorghiu a alcătuit o hartă geografică pe care Afumați figurează ca localitate existentă în perioada 1397-1535 și în anul 1585. Actul Domnesc de la 11 septembrie 1525 dat de Radu de la Afumați, domnitor al Țării Românești, întărește mănăstirii Glavacioc, moșia cu rumâni la Bărăgan, dăruită de Calotă Vornic. În satul Afumați se află ansamblul fostei curți a stolnicului Constantin Cantacuzino, construit la sfârșitul secolului al XVII-lea și transformat în secolul al XIX-lea, monument istoric de interes național, clasificat drept monument de arhitectură. El cuprinde biserica „Adormirea Maicii Domnului” (construită în 1691), conacul și zidul de incintă. În comună se mai află patru obiective incluse în lista monumentelor istorice din județul Ilfov ca monumente de interes local.

Gospodăria, construită în anii '20

Gospodăria, construită în anii '20 (și renovată conform inscripției realizate din tencuială în relief, în stânga intrării principale a casei) este compusă din casă, grajd pentru bivoli, hambar de porumb și bucătărie de vară. Tehnica de construcție este specifică zonelor de câmpie și podiș, cu pereții din împletitură de nuiele pe furci din salcâm sau stejar, cu lipitură de pământ. Toate acoperișurile au avut inițial învelitoare de țigla, doar casa fiind ulterior modernizată printr-o învelitoare de tablă. Planul casei urmărește specificul Câmpiei Dunării, desfășurându-se pe orizontală, cuprinzând tinda - prin care se face accesul în locuință - camera curată (spre drum), camera de locuit și bucătăria. Apropierea de București a dus și la transformarea amenajării interioare a casei, puținul mobilier găsit la data transferului fiind databil în a doua jumătate a secolului XX.

Prin prezența unei gospodării țărănești de la începutul secolului al XX-lea din Afumați la Muzeul Satului din București se certifică o anumită tipologie de construcție specifică zonei geografice a țării noastre arondate Ilfovului, județ care vine în atingere cu zona sudică, dunăreană, dar și nordic-submontană. ■

Surse: wikipedia.org; ecdil.ro; madr.ro; cultura.ro; muzeul-satului.ro; primariaafumati.ro

George V. GRIGORE

Fosilele de la Copăceni - Uriașul cerb din Epoca de Gheață



Într-un număr anterior al Condeielor Ilfovene vă anunțam despre existența la Muzeul Național de Geologie din București a mai multor fosile ale unor animale preistorice din Epoca de Gheață. La loc de mare cinste se află resturile unui mamut care a trăit în urmă cu aproximativ 1,4 milioane de ani în Pleistocenul Inferior. Acesta fusese descoperit întâmplător în 2009, la Copăceni, în Ilfov. Foarte probabil, în zona respectivă a existat o zonă cu nisipuri mișcătoare care au permis conservarea animalelor pe care le-au înghițit acestea de-a lungul timpului. „În afară de mamuți, în situl de pe malul Argeșului s-au mai găsit animale preistorice, inclusiv cerbi și rinoceri”, ne spune muzeograful Adrian Dumitru. Pentru a ne face o imagine asupra regnului animal existent la acea vreme trebuie să știm că, pe câmpiile Epocii de Gheață, printre mamuți și rinoceri lănoși, își făcea loc cu coarnele sale uriașe și Megaloceros giganteus, numit elanul irlandez sau cerbul lopătar uriaș. Este cunoscut drept *marele cerb al turbăriilor* deoarece numeroase exemplare fosile au fost descoperite în straturile turbăriilor din Irlanda. A trăit în Eurasia, în perioada cuprinsă între Pleistocenul târziu (125.000 ani) și până în Holocen (7.000 ani). A dispărut în Holocenul inferior, cele mai recente rămășițe ale speciei, datate cu carbon, având 7.700 de ani, fiind găsite în Siberia. Cerbul uriaș este faimos pentru dimensiunile sale formidabile (avea o înălțime de 2.1 metri la nivelul umerilor, 3 m lungime, 2,5 m deschiderea coarnelor) și în special pentru faptul că avea cele mai mari coarne (unele exemplare ajungeau până la un maxim de 3.65 metri de la un capăt la altul al coarnelor și cântăreau aproape 40 de kg) și 600 kg.

Cercetări peste cercetări

Unul dintre aceste animale magnifice, care însuflețeau peisajul Eurasiei, era, așadar, cerbul gigant. Mulți poate s-au întrebat la ce slujesc aceste coarne impozante ale cerbilor, care mai mult incurcă. Mamiferele din familia Cervidae (cerb, câprior, elan, ren) stărnesc numeroase discuții chiar și printre zoologi. De ce au apărut, în cursul evoluției, aceste „falcone podoabe”, care uneori sunt așa de mari încât par mai degrabă stânenitoare decât utile? Iar cum cervidele (cu excepția renilor) își leapădă anual coarnele, dezvoltându-și în fiecare primăvară altele noi, din ce în ce mai mari cu fiecare an ce trece, e cu atât

mai interesant de aflat ce rost au acestea, pentru a căror reînnoire anuală se consumă o cantitate imensă de energie. Aceste nedumeriri există și în cazul cerbului gigant, cu atât mai mult cu cât coarnele masculilor sunt așa de mari încât dau impresia unei evoluții scăpate de sub control. Specialiștii spun că, una dintre ipoteze consideră coarnele cervidelor drept organe de semnalizare, destinate să indice vârsta și vigoarea și, în consecință, potențialul reproductiv al respectivului exemplar (ca să știe femela, de la prima „aruncătură” de ochi, cu cine are de-a face). Cervidele de azi își folosesc coarnele și ca arme în luptele dintre masculi, în perioada de împerechere. Probabil astfel se petreceau lucrurile și în cazul cerbului gigant: judecând după urmele găsite pe coarnele fosilizate, se pare că suferiseră lovituri de acest gen.

Cercetări recente au descoperit că, la elanii actuali (Alces alces), care trăiesc în zonele nordice ale Americii de Nord și Eurasiei, coarnele sunt „aparate auditive”.

Exemplele de coarne aud mult mai bine decât cele fără, coarnele amplificând undele sonore.

De ce s-a stins această specie a cerbului gigant? O perioadă de răcire accentuată și rapidă a climei, acum cca. 10.000 de ani - eveniment pe care oamenii de știință îl numesc „Younger Dryas” (Dryas recent) - a făcut ca ghețarii nordici să se extindă peste o mare parte a Europei și Asiei, iar pajiștile și pădurile de pe arealul de răspândire al cerbului gigantic să fie înlocuite de vegetație mărunță, de tundră. La această schimbare s-a adăugat și presiunea antropică - oamenii care se înmulțiseră vâneau, probabil, acest animal ori de câte ori aveau ocazia. Și astfel, atacată din două direcții - lipsa hranei și uciderea de către oameni - specia a fost împinsă spre extincție. Ca „înlocuitor” al cerbului gigant în faună avem astăzi elanul, aflat în pădurile din emisfera nordică, în zona temperată și subarctică. În România avem, în zona Munților Carpați, „cerbul carpatin”. Mai avem și cerbul lopătar (Dama dama), originar din ținuturile mediteraneene. Cerbul lopătar este bine reprezentat numeric în zona de vest și sud-vest a României, dar s-au efectuat repopulări în alte 27 de județe. Mai există cerbul pătat (Cervus nippon), care în trecut era destul de răspândit în nord-estul Chinei, pe insula Taiean, în Vietnamul de Nord, Coreea și Japonia. Mai târziu, a fost introdus în zona de mijloc a Europei și Caucaz. Din cauza vânării constante aproape că a dispărut la începutul secolului al XX-lea. ■

Surse: wikipedia.org; akademos.asm.md; researchgate.net; cunoastelumea.ro; descoperă.ro; antipa.ro



Remember

Să nu ne uităm eroii care s-au jertfit pentru libertatea noastră!



prof. Marius-Ovidiu SEBE

Printre victimele Revoluției din ziua de 22 decembrie 1989 se numără și soldatul Petre Ion Dumitru din satul Brănești. Acesta a fost declarat erou-martir al Revoluției și avansat post-mortem la gradul de sublocotenent.

Ionel s-a născut în Brănești. În decembrie '89 avea 22 de ani și mai avea de satisfăcut două săptămâni din serviciul militar la o unitate de grăniceri situată pe Bulevardul Ghencea din Capitală. În timpul Revoluției, în noaptea de 22 spre 23 decembrie a fost împușcat în zona Televiziunii, dându-și sfârșitul în aceeași noapte la spitalul Vitan-Bărzești.

„Soldat grănicer, avansat sub.lt. post-mortem. în noaptea de 22/23 decembrie 1989 a fost secerat de o mitralieră la Televiziune, lovit în cap și claviculă. Acest glonț a explodat la ieșirea în spate

provocându-i o rană mare. Dus la Spitalul Vitan Bărzești, a murit în aceeași noapte. Însmormântarea a avut loc în comuna natală”.

Pentru ca jertfa sa să rămână în memoria comunității, strada principală din satul Brănești poartă astăzi numele său, Petre Ionel. Prin stăruința preoților parohi Petrescu Mihai și Căruntu Marian în curtea bisericii din satul Brănești, în memoria eroului s-a ridicat un monument. Pe un fundament placat cu marmură albă, se află o cruce din marmură neagră pe care sunt grefate cuvintele: „Glorie veșnică eroilor martiri căzuți în Revoluția din decembrie 1989”. ■



prof. Marius-Ovidiu SEBE

„Decembrie însângerat”

Sub egida „Să nu uităm... 30 de ani de la Revoluția din 1989”, Casa Corpului Didactic Ilfov, a organizat la 18 decembrie 2019, manifestarea „Decembrie însângerat: despre eroi martiri, fapte de eroism, întâmplări, evenimente trăite în decembrie 1989”, ediția I.

Marius Ovidiu Sebe a prezentat materialul cu tema „Să nu uităm... 30 de ani de la Revoluție”, Horia Petrescu a vorbit despre Timișoara, orașul Revoluției, iar Nică D. Lupu despre „Brănești în timpul Revoluției” și eroul Petre Ionel.

„Povestea eroinei martir de la Afumați, Andreea-Antonia Adjanin” a fost prezentată de Mădălina Sebe, de la Școala nr. 1 din Afumați.

„De vorbă cu Ionel Dumitru din Islaz, supraviețuitor al Masacrului de la Otopeni” a fost un alt material prezentat, iar Teodora Florea și Voloșniuc Vasile Dan de la Școala nr. 1 Dobroești au vorbit despre proiectul educațional „30 de ani de la Revoluția Română din 1989”. A fost prezentată și o proiecție de diapozitive cu tema „Școala românească înainte de Decembrie 1989”. În încheiere a fost vizitat Muzeul Învățământului Ilfovean. ■

Bustul de la Balcic al Reginei Maria, expus din nou publicului

George V. GRIGORE



La sfârșit de an 2020, bustul din bronz al Reginei Maria, adus de la Balcic (acum în Bulgaria) în 1940, a fost amplasat în fața Muzeului de Artă din Constanța, după ce timp de 80 de ani a stat în subsolurile instituției, uitat și pierdut. Bustul Reginei Maria este operă din anul 1932 a sculptorului Oscar Han. Din 1940, sculptura a fost depozitată mai întâi în subsolurile Muzeului „Ion Jalea”, apoi în clădirea Muzeului de Artă. În 2018, Doina Păuleanu, directorul de atunci al Muzeului de Artă din Constanța, promitea instalarea bustului Reginei Maria în spațiul public al

orașului, cu prilejul Centenarului Marii Uniri. Inițial, opera de artă a fost expusă în piațeta din piatră de calcar din orașul Balcic, situată pe actuala stradă Cerno More, care coboară spre portul vechi. Bustul Reginei Maria a fost comandat de ultimul primar român al Balcicului, Octavian Moșescu, cel care a fost edil între anii 1931-1932 și 1938-1940. După semnarea Tratatului de la Craiova, din 7 septembrie 1940, cele două județe din Dobrogea de Sud - Caliacra și Durostor - au revenit Bulgariei, iar atunci

o parte din patrimoniul instituțiilor românești a fost repatriat, printre ele aflându-se și bustul din bronz al Reginei Maria. Situat pe țărm de mare (Bulevardul Tomis nr. 82 - 84), Muzeul de Artă Constanța este pe plan național un important spațiu de păstrare, valorificare și cercetare a creației plastice românești. Expoziția permanentă propune o prezentare a unui secol de artă națională, insistând asupra artei de inspirație dobrogeană. ■

Surse: wikipedia.org; monumental.blogspot.com; culturaconstanta.ro

14 decembrie 2020

Războiul de Independență al României, prezentat în spațiul nord-american

„Istoria României într-un obiect/ The History of Romania in One Object”, proiectul ICR New York care urmărește familiarizarea publicului american cu istoria României, reprezentată, de fiecare dată, printr-un obiect unic, cu puternice și multiple implicații, prin care se poate reconstitui o întreagă perioadă istorică, a continuat la 14 decembrie 2020, cu prezentarea „Cufărului de campanie al lui Cristodulo Cerchez (1877)”.

Artefactul devăluie unul dintre cele mai importante momente în crearea statului român modern, Războiul de Independență din anii 1877-1878. Asediul de la Plevna și predarea generalului otoman Osman Pașa colonelului Cristodulo Cerchez au devenit un simbol durabil al vitejiei în luptă și al mărinimiei în victorie. Mai multe informații despre epocă și eroii săi pot fi descoperite prin intermediul istorisirii din spatele cufărului colonelului, devenit mai apoi general, Cristodulo Cerchez.

Acest episod al seriei a fost realizat în colaborare cu Muzeul de Istorie a Moldovei din Iași, pe baza textului scris de istoricul și curatorul Sorin Iftimi, prezentarea video aparținând istoricului și curatorului Ioan Iațcu.

Filmul este semnat de Mihai Neagu. Materialul a putut fi urmărit pe pagina de Facebook a reprezentanței ICR New York. Seria online „Istoria României într-un obiect”, dezvoltată în parteneriat cu unele dintre cele mai importante muzee de istorie din țară, evocă epoci decisive din trecutul României pornind de la artefacte sau vestigii cu o puternică valoare simbolică, reprezentativă. ■



Timpromanesc.ro

Cristina ANGHELUȚĂ

George V. GRIGORE



Pisanian Mănăstirii Pasărea

Pisanian este inscripția sculptată sau pictată care se află la intrarea sau pe frontispiciul bisericilor și mănăstirilor. Pisaniiile sculptate sunt realizate din piatră sau marmură. De obicei pisanian cuprinde o invocație religioasă, numele ctitorului sau ctitorilor, data construirii, o motivare a zidirii sfântului lăcaș și altele. Termenul pisanian provine din limba slavonă bisericească. Vechile biserici și mănăstiri ortodoxe de pe teritoriul țărilor române au pisanian scrisă cu alfabetul chirilic. Începând cu a doua jumătate a secolului al XIX-lea pisaniiile sunt scrise cu alfabetul latin. Ca exemplu, pisanian Bisericii Sfânta Treime de la Mănăstirea Pasărea „sună” în felul următor: „Cu ajutorul preaputernicului Dumnezeu cel în Treime slăvit, s-a clădit din temelie acest sfânt schit de călugărițe numit Pasărea în 1813 de Cucernicia Sa părintele Timotei - arhimandrit la Cernica - în numele Sfintei de Viață Făcătoarei Treimi, iar în anul 1838, ianuarie 11, zdrobindu-se biserica de cutremurul ce s-au întâmplat, iar în anul 1846 s-au dărâmat aceea și s-au ridicat aceasta din temelie, de Cucernicia Sa părintele Calinic - arhimandrit la Cernica - cu ajutorul de la creștini și prin osârdia cucerniceia maici Domnica, stareța, iar îngrijitor fiind în tot lucrul cuviosul Iachint ieromonahul din Cernica, în zilele binecredinciosului Domn Gheorghe Dimitrie Bibescu voievod, iar arhiiepiscop fiind p(re)a s(fin)ția sa Neofit Mitropolit. 1847, noiembrie 2”. Spre confirmare, puteți vizita această minunată mănăstire... ■

Mănăstirea PASĂREA, așa cum a descoperit-o Nicolae Iorga

La 27 noiembrie 1940, trecea în neființă, în urma unui asasinat, o mare personalitate a culturii române. În cadrul vizitelor sale în numeroase locuri din țară, Nicolae Iorga poposește și la mănăstirea Pasărea, la începutul anilor 1900. În urma acestor vizite, așterne pe hârtie o interesantă descriere a mănăstirii, redată mai jos.



Pe data de 27 noiembrie 1940, trecea în neființă, în urma unui asasinat, o mare personalitate a culturii române. În urma vizitelor sale în numeroase locuri de țară, Nicolae Iorga poposește și la mănăstirea Pasărea, la începutul anilor 1900. În urma acestor vizite, așterne pe hârtie o interesantă descriere a mănăstirii.

De la Cernica o largă șosea (șoseaua Brăilei), printre arături proaspete și pașiști pe care ploile de o săptămână întreagă au trezit, după seceta îndelungată, un verde nou, tinăr și vesel, ca acela din april ce se trezește. În zarea vinată se zăresc copaci răzleți. Apoi altă șosea, mai îngustă, se desface „la maici”, adică spre Mănăstirea Pasărea. În curînd, ești prins de pădure: înaltă, deasă, cu trunchiurile tinere strînse unul lângă altul, ca trestiele bălților. La capăt, un sătuleț cu casele foarte păcătoase, strîmbe, joase, goale; o crișmă unde benchetuiesc niște cărăuși foarte dirji, pe cari-i așteaptă cară cu scînduri. Apoi mănăstirea se vede răsărind din pădurea nouă, cu turnurile ei roșii, verzi, albaștrii-sure. E o zidire de tot nouă, întemeiată de evlavioși călugări de la Cernica în zilele de strălucire ale marii mănăstiri vecine. Nu e nimic frumos în stil, dar cuprinsul e larg supt boltirile înalte, și icoane strălucitoare de argint nou, sămănate cu pietre scumpe, se văd în toate părțile. Un cimitir curat cuprinde câteva monumente costisitoare ale morților bogați aduși din București, de unde vine, zilnic aproape, atîta lume pentru a petrece – cu mai multă sau mai puțină cuviință – ceea ce maicile arată că nu pot împiedeca, așa fiind datina. Ce întors de strălucită taină! Soarele a căzut peste hotarele zării, lăsînd în urmă capetele mantiei sale de trandafiri, vioarele și aur șters, care atîrnă încă multă vreme în văzduhul umezit de ploii și măturat de vîntul furtunos. Arăturile sînt negre ca miezul nopții, și imașurile de un verde-untdelemnii se întindecă treptat, cu drumeți ca umbrele, cu turme ce trec tăcute. ■



prof. Marius-Ovidiu SEBE



MĂGURELE, de la moara cu apă la cel mai puternic laser din lume

Orașul ilfovean Măgurele este format din componentele Alunișu, Dumitrana, Pruni și Vârteju și Măgurele (reședința). Conform recensământului din 2011, Măgurele are 11.041 de locuitori, localitatea fiind ridicată de la rangul de comună la cel de oraș în 2005. Aici își au sediile două cunoscute institute românești de cercetare în domeniul fizicii: Institutul de Fizică Atomică și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului. Orașul se învecinează la est cu Jilava și Dărăști, iar la vest cu Bragadiru și Cornetu.

Numele provine de la movilele (măgurele) existente în zonă, cunoscute sub numele de Măgura Gherman și Măgura Filipescu, unde s-a constatat o continuitate a așezărilor omenești din epoca pietrei până în prezent.

Prima atestare documentară a localității datează din 1852, însă săpăturile arheologice au scos la iveală vestigii ale paleoliticului și neoliticului.

În 1595, înaintea bătăliei de la Călugăreni, Mihai Viteazul și-a așezat tabăra la Măgurele. După luptele de la Călugăreni, turcii au prădat și satul Măgurele, locuitorii risipindu-se în pădurile din jur și în alte sate. La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna rurală Măgurele făcea parte din plasa Sabarul a județului Ilfov, și era formată din satele Dumitrana, Filipescu, Ghermani și Oteteleșanu, totalizând 1.351 de locuitori care trăiau în 285 de case. În comună funcționau o moară cu apă, două școli mixte și trei biserici - la Dumitrana, Ghermani și Oteteleșanu. În plus față de acestea, acolo exista și un institut de fete, o școală specială care, pe lângă curricula din școlile de stat, pregătea elevele în croitorie, gospodărie casnică și alte astfel de discipline. Institutul era finanțat din moștenirea lăsată de boierul I. Oteteleșanu.

În 1900 ajunsesse să aibă 80 de eleve (câte 16 în fiecare an). Tot atunci, pe teritoriul actual al orașului exista comuna Vârteju-Nefliu, formată din satele Vârteju, Pruni, Nefliu și Chirca, cu 1.191 de locuitori.

În 1925, cele două comune figurau cu aceleași compoziții în plasa Domnești a Ilfovului. În 1950, comunele Măgurele și Vârteju Nefliu au trecut în raionul Lenin al orașului republican București. În 1964, satul Filipescu a fost rebotezat Alunișu, iar satul Gherman a luat numele de Ciocârlia. În 1968, comuna Vârteju Nefliu a fost desființată și inclusă în întregime în comuna Măgurele, satele Chirca și Nefliu fiind incluse în satul Vârteju. Comuna Măgurele a devenit atunci suburbie a municipiului București. În 1981, comuna a trecut la Sectorul Agricol Ilfov din subordinea municipiului București, sector devenit în 1997 județul Ilfov.

În 1957, în cadrul Institutului de Fizică Atomică (IFA), la Măgurele s-a inaugurat primul reactor nuclear VVRS, un reactor de fisiune, și primul ciclotron U120 din Europa de Est, de fabricație sovietică, instalate în afara Uniunii Sovietice. Continuatorul său este IFIN - Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei”.

În 2002 s-a decis oprirea definitivă în vederea dezafectării a reactorului



nuclear și dezafectarea lui și repatrierea în Federația Rusă a combustibilului nuclear ars de tip S-36 utilizat în reactorul VVR-S Măgurele.

Fiecare sat cu biserica sa

Nouă obiective din orașul Măgurele sunt incluse în Lista monumentelor istorice din Ilfov ca monumente de interes local. Șase sunt situri arheologice, între acestea numărându-se și ruinele fostei mănăstiri Grindure. Celelalte sunt clasificate ca monumente de arhitectură. În incinta Institutului de Fizică Atomică se află conacul Oteteleșanu, monument din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, care cuprinde conacul propriu-zis (denumit astăzi blocul M din cadrul IFA) și biserica „Sfinții Împărați Constantin și Elena” (str. Milcov, nr. 2). În fața clădirii, se află bustul lui Mihai Eminescu, operă a sculptorului Mihai Onofrei. Alte două monumente de arhitectură se află în satul Vârteju - biserica „Sfânta Treime” - Gherman (1797) și biserica „Sfinții Ioachim și Ana” (1818).

Orașul este, așadar, alcătuit din cinci sate, fiecare cu biserica sa: Biserica „Sfinții Împărați Constantin și Elena” - Măgurele, Biserica „Sfânta Treime” - Gherman, Biserica „Sfinții Ioachim și Ana” - Vârteju, Biserica „Adormirea Maicii Domnului” - Nefliu și Biserica „Sfânta Treime” Dumitrana.



Complexul Oteteleșanu, cel mai important monument de arhitectură

În Măgurele există un Monument al Eroilor căzuți în cele două Războaie Mondiale, aflat în centrul orașului, în fața Primăriei și a Institutului de Fizică Atomică pe care sunt înscrise numele celor căzuți în luptă. Monumentul este placat cu marmură albă cu venatură. Pe raza orașului funcționează patru grădinițe de stat - două în centru, una în Vârteju și una în Dumitrana, o școală și un liceu. De asemenea, Facultatea de Fizică a Universității din București are o colaborare de tradiție cu toate institutele de cercetare și dezvoltare în domeniul fizicii de pe Platforma de Fizică de la Măgurele. În afara sălilor de sport existente pe lângă școală și liceu, în oraș există bază sportivă ASC Măgurele. Direcția Culturală a Orașului Măgurele se folosește de spațiile Casei de Cultură pentru a oferi spectacole și expoziții, simpozioane și diferite alte evenimente. Cel mai important monument de arhitectură este Complexul Oteteleșanu, care datează din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Din punct de vedere arhitectural, Conacul Oteteleșanu face parte dintr-o serie de reședințe aristocratice pe cale de dispariție în România,



înconjurată de parcuri în stil romantic-simbolic.

Din însemnările lui Slavici aflăm cum a ajuns moșia Măgurele în stăpânirea familiei Oteteleșanu. Domnița Ilinca, fiica lui Nicolae Pătrașcu Voievod, s-a măritat cu fiul lui Stroe Leurdeanu. Soțul ei a fost ucis în 1658 de Mihnea al III-lea și după decesul Ilincăi, în 1668, Leon Voda i-a luat moșiile și le-a dat Elenei Cantacuzino. Cu timpul, Cantacuzinii au împărțit moșia, o parte din aceasta devenind a boierului Ioan Oteteleșanu. Ioan Oteteleșanu, noul proprietar, a fost ministru de Finanțe în 1866. Prin testamentul său din 1876, Ioan Oteteleșanu lasă „toată averea sa, pentru ca să servească la facerea unui institut de fete românce cărora li se va da o creștere și educație de bune nume de familie, fără pretenție sau lux” (din „Cartea de danie a Domnului Ioan Kalinderu către Academia Română” - 1893). După încetarea din viață a soției sale, Elena Oteteleșanu, la 4 decembrie 1888, a fost pus în posesiune domnul Ioan Kalinderu, administratorul averii Oteteleșanu și membru al Academiei Române. Acesta, încă înainte de a dona Academiei Române (1893) toată averea familiei Oteteleșanu, inclusiv moșia Măgurele cu castelul, parcul, dependențele etc., terminase restaurarea castelului, programul de studii și planul de organizare al institutului. Acesta a fost inaugurat în anul școlar 1894-1895 cu prima serie de 15 eleve, a clasei I, directorul de studii al institutului fiind Ioan Slavici. În 1895, a

fost primită a doua serie de 15 eleve. Deoarece în planul de organizare erau prevăzute 5 clase, iar în castel erau încăperi numai pentru 3, s-au ridicat alături alte două construcții (1898). Elevele primeau aici pe lângă cultura normală și cuvenită, pregătire teoretică spre a putea înțelege îndrumările ce li se dau pentru „chivernisirea” casnică și pentru creșterea copiilor. Ele studiau botanica, zoologia, chimia, filosofia, igiena, psihologia și estetica. Pentru deprinderile practice, elevele lucrau pe rând, săptămânal, la bucătărie, sufragerie, atelier (confecții, țesut), dormitor, gospodărie (îngrijirea păsărilor, porcilor, vacilor, albinelor, peștilor, grădinii de legume, pomilor și viei). Edificat în a doua jumătate a sec. XIX, conacul face parte din ansamblul fostului conac Oteteleşanu, împreună cu biserica „Sfinții Împărați Constantin și Elena” aflată în apropiere, pe strada Milcov la nr. 2. Ctitoria făcătorilor de bine și în veci pomeniți, Ioan și Elena Oteteleşanu, s-a zidit în anii 1851-1853, pictura în ulei cu tablouri în stilul renașterii datează din anul 1853, fiind a marelui pictor Gh. Tatarăscu. Aceasta a fost înzestrată de ctitori cu toate obiectele și odoarele necesare cultului divin. Biserica, cu planul trilobat având absidele laterale poligonale și cea a altarului semicirculară, se remarcă prin îmbinarea armonioasă a volumelor. Precum Palatul Ghica de la Căciulați, Conacul Oteteleşanu are arhitectură neoclasică, specifică secolului al XVIII-lea, dar are ca particularitate constructivă grosimea mare a pereților parterului și a subsolului, arce de mari dimensiuni și boltirea cu arce dublou. Odată ce conacul a devenit proprietatea lui Ioan Oteteleşanu, el este modificat între 1840-1845, prin transformarea siluetei și partiului conacului (raportul proporțiilor), prin amplificarea lui ca nouă reședință nobiliară, dar tot în spiritul arhitecturii neo-clasice. Între 1855-1868, Ioan Oteteleşanu modernizează reședința de la Măgurele, transformând-o dintr-un „castel” sau „villa”, într-un edificiu de vilegiatură, cu posibilități de tratament balnear, apele termale fiind aici prezente și sesizate de specialiști străini. A treia fază, de reconfigurare a conacului are loc între 1868-1894. Castelul, în urma testamentului lui Oteteleşanu, își schimbă iar funcțiunea, în aceea de



cazare și învățământ teoretic și aplicativ, ca pension de fete. Complexul Oteteleşanu mai cuprinde și un parc, care în perioada de dinainte de primul război mondial servea drept parc de relaxare și promenade pentru bucureșteni. Acesta a fost amenajat în stil romantic-simbolic, de Karl Meyer, mare arhitect peisagist, în anul 1845. Parcul, aflat imediat la sud de conac, se remarcă prin gradul impresionant de împădurire și prin monumente istorice - altarul („Chioșcul lui Eminescu”), lacul „Lacul lui Eminescu” (transformat în piscină după 1945) și bustul lui Mihai Eminescu, sculptat de Mihai Onofrei în anii '50 (posesor al Premiului de stat în 1952). Bustul a fost executat, folosindu-se fotografia lui Eminescu din februarie 1878 făcută de pictorul și fotograful ceh Franz Duschek. Acesta mai făcuse fotografii în parcul Oteteleşanu în perioada 1863-1868, fotografii ce ilustrează aspectul inițial al conacului, parcului și bisericii. Statuia se găsește în parc, unde se presupune că poposeau Mihai Eminescu cu Ioan Slavici în plimbarile lor, la sfârșit de săptămână, „...întru-cât la vremea aceea cea mai apropiată din grădinile de la Filaret și totodată și mai vestită dintre aceste grădini boierești era cea de la Măgurele a lui Oteteleşanu, care era deschisă pentru bucureșteni” („Jurnalul intim al lui Ioan Slavici”, 1909). Printre alte destinații turistice putem menționa Parcul Dumitrana, realizat cu fonduri europene și care va fi cel mai mare din Ilfov - va avea pe cele 6 hectare de spații verzi, 3 terenuri de tenis și 2 terenuri multifuncționale, pistă de biciclete și pistă pentru role, vestiare pentru sportivi, foișoare, zonă pentru grătare, zonă de recreere pentru persoanele cu dizabilități. Măgurele va avea și primul său muzeu, în clădirea încărcată de istorie a fostei școli din Aluniș care va găzdui Direcția Culturală a orașului. Locuitorii orașului sunt chemați să doneze fotografii vechi, documente, costume populare, obiecte vechi de la bunici, transmise din generație în generație, și care vor fi expuse și admirate de întreaga comunitate.

Surse: wikipedia.org; magurelesciencepark.ro; primariamagurele.ro; monumenteuitate.org; viitorulilfovean.ro; lthoriahulubei.ro



MĂGURELE - cel mai mare și modern centru științific din România

Orașul Măgurele este cunoscut ca fiind cel mai mare și modern centru științific din România în domeniul fizicii nucleare și a laserilor. Aici funcționează cel mai mare laser din Europa și se află în construcție cel mai mare laser din lume (ELI-NP). Activitatea de cercetare se desfășoară în cadrul a 9 institute de cercetare: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei” - IFIN-HH, Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Fizica Materialelor – INCDFM, Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Optoelectronică - INOE 2000, Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Mecatronică și Tehnică Măsurării - INCDMTM, Institutul de Fizică Atomică, Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare pentru Fizica Pământului – INCDFP, Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiației - INFLPR, Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Metale Neferoase și Rare - IMNR și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Metale și Resurse Radioactive INCDMRR - ICPMRR.

Laserul de la Măgurele, cel mai puternic din lume, a fost pus în funcțiune la 22 noiembrie 2018, urmând să ajute la desoperirea unor izotopi radioactivi care pot trata cancerul, la identificarea completă a conținutului butoaielor cu deșeuri radioactive, fără a fi desfăcute - un lucru extrem de dificil în prezent, dar și la testarea materialelor care se folosesc în misiunile spațiale. Laserul a fost testat cu succes, în 2019 ajungând la puterea de 10 PetaWatt (PW). Investiția se ridică la peste 300 de milioane de euro. Beneficiile aduse științei vor avea aplicabilitate în medicină, întrucât laserele de mare putere vor putea anihila tumori canceroase evitând efectele secundare generate de terapiile actuale. Pe de altă parte, cu ajutorul laserelor de mare putere s-ar putea elimina mult mai rapid deșeurile radioactive - izotopii cu viață de milioane de ani s-ar transforma în izotopi cu viață de ore sau zile. 140 de persoane lucrează la acest proiect, dintre

care 120 sunt cercetători români și străini din întreaga lume. Laserul va folosi și la testarea materialelor care se folosesc în misiunile spațiale, care sunt trimise pe perioade îndelungate de timp în cosmos, dar și în multe alte scopuri științifice.

În decembrie 2020, „Măgurele Science Park” a primit autorizația de funcționare

„Asociația Măgurele Science Park” (MSP) s-a constituit la inițiativa Consiliului Județean Ilfov și este un concept care va contribui la dezvoltarea antreprenoriatului inovator la nivel regional și național, prin crearea de legături între industrie și cercetare și prin asigurarea cadrului necesar dialogului permanent între cele două. „Asociația Măgurele Science Park”, cu membrii fondatori Consiliul Județean Ilfov, Primăria Măgurele și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei” este motorul dezvoltării celui mai mare Parc Științific și Tehnologic de ultimă generație din România, care facilitează dialogul dintre cercetători și mediul academic, antreprenoriat și sectorul de afaceri și autoritățile publice. Din 2019, Universitatea Politehnică din București și Universitatea din București au devenit membri asociați ai MSP. Misiunea este să atragă antreprenorii și cercetătorii în comunitatea MSP, pentru sprijinirea unui transfer tehnologic eficient. În decembrie 2020 Parcul Științific și Tehnologic „Măgurele Science Park” a obținut autorizația de funcționare de la Ministerul Educației și Cercetării.

Pentru cei interesați, pe platforma industrială a orașului există „Complexul Hotel-Restaurant Măgurele” care este destinat pentru servicii de cazare, alimentație publică și frizerie-coafură. Istorie și modernitate, spiritualitate și cercetare științifică, învățământ și pregătire sportivă, iată cum toate acestea sunt prinse într-un frumos „bucet” bine administrat și armonizat de către forurile locale din orașul Măgurele. De aici viitorul intră în expansiune pe firul de lumină al laserelor care se nasc în fiecare clipă, atât la nivel local, cât și național și internațional. ■

George V. GRIGORE





Semne bune Anul are... și pentru Biblioteca CCD Ilfov

Horiana PETRESCU, bibliotecar CCD Ilfov

Cât de multe ne propunem, cât de entuziaști ne facem planuri, la sfârșit și început de An Nou! În anul care tocmai a trecut, an trist din cauza pandemiei, parcă, mai mult ca oricând, am suferit și pentru că, dacă plănuim ceva, de câte ori ne gândeam că „vom face...”, „vom merge...”, „vom organiza...”, repede venea completarea tristă „...dacă ne va permite pandemia”. Of! nu a fost ușor de suportat 2020, dar, am reușit să ajungem la finalul lui și să rămânem în viață. Anul 2020 despre asta a fost vorba, în primul rând: cum să supraviețuim... Așa cum se întâmplă când este vorba de supraviețuire, ceea ce nu te doboară te face mai puternic, iar pe noi, echipa CCD Ilfov, experiențele anului trecut ne-au făcut mai puternici. Profesional, susținând corpul profesoral, cadrele didactice de predare, prin programele și activitățile formative derulate în scopul a ceea ce a s-a numit, la nivel național, continuarea educației în vreme de pandemie. Pe plan personal, am reușit cu toții să ne menținem sănătatea, fiind disciplinați și respectând toate regulile și recomandările care ni s-au dat în această privință. Experiențele ne-au îmbogățit pe toți, marile câștig fiind acela al transformării crizei în oportunitate, toate departamentele reușind acest lucru, desigur, pe paliere diferite de activitate.

„Biruitori prin lectură” și „Lecturi de sărbătoare”

Referitor strict la Biblioteca CCD Ilfov, pot spune că în toată această perioadă martie-decembrie 2020, preocuparea pentru organizarea și îmbogățirea colecției de cărți a bibliotecii instituției a fost o constantă a activității bibliotecarului și, de asemenea, efortul de a rămâne în legătură cu utilizatorii Bibliotecii CCD Ilfov. Deși aceștia nu ne-au mai trecut pragul, am reușit, totuși, să-i atragem de partea lecturii și a cărților care merită citite, prin organizarea unor serii de întâlniri, pe care îmi face plăcere să le menționez, retrospectiv: „Biruitori prin lectură” - în perioada aprilie - iunie 2020 și „Lecturi de sărbătoare” - în perioada septembrie - decembrie 2020. Desfășurate desigur, în mediul sigur, al online-ului, acestea au constituit modalități prin care am animat „spațiul” bibliotecii, prin intermediul cărților și al oamenilor care au adus la aceste întâlniri cărțile preferate sau creațiile proprii, cărți pe care, în acest fel, le-au lansat/promovat la Casa Corpului Didactic Ilfov. Oaspeți de seamă, cu cartea la purtător, citind din propriile creații, au fost prof. Nică D. Lupu („Destăinuiri” I - 23 aprilie 2020), prof. univ. dr. Alexandru Ionescu („A venit timpul să fim eurosceptici?”, „Într-un vârtej de turpitudini și înșelăciuni” - 9 mai 2020, prof. dr. Marin Iancu („Poezia războiului de reîntregire a neamului și

a Marii Uniri” - 28 mai 2020), Nicoleta Tudor („Toria”), Maria Grancea („Povești din Avrigul meu frumos” - 24 iunie 2020).

Cu ocazia evenimentului dedicat Zilei Limbii Române (31 august 2020) participanții au citit din cărțile preferate, înscriindu-se într-un adevărat maraton al lecturii din care ne-a scos, brusc și forțat pana de telefonie/internet pe care a suferit-o localitatea Brănești.

Cu drag, printr-o astfel de „alergare” pe pagini de carte, am sărbătorit și împlinirea a 100 de ani de la apariția romanului „Ion” de Liviu Rebreanu, în data de 27 noiembrie 2020, când se împlineau și 135 de ani de la nașterea marelui prozator. Au fost alături de noi, deopotrivă elevi, cadre didactice din județ, distingându-se în mod deosebit elevii clasei a X-a a dnei Mirela Filip, profesor de Limba și literatura română la Liceul Teoretic „Ioan Petruș” din Otopeni care au interpretat, jucând „la microfon”, cum s-ar zice, câteva fragmente din roman.

Tot sub semnul sărbătorii a stat și întâlnirea cu cărțile scriitorului bănățean Sorin Titel de la a cărui naștere s-au împlinit în data de 7 decembrie 85 de ani. Văzând postarea de pe pagina de facebook a bibliotecii, dedicată acestui moment, dna Ligia Brinzănescu, nepoata scriitorului, a ținut să ofere Bibliotecii CCD Ilfov 134 de cărți din biblioteca personală a lui Sorin Titel, precum și zece titluri reeditate de Editura Hoffman pentru Jurnalul Național - Jurnalul cărților esențiale. Într-adevăr, lectura a oferit o cale sigură de supraviețuire, iar cărțile, în această perioadă a pandemiei și-au dovedit, din plin, utilitatea. Tocmai de aceea gestul donatorilor de cărți, de pe parcursul anului trecut, se dovedește cu atât mai meritoriu.

Dintre aceștia, trebuie să menționez, cu recunoștință aferentă, o altă familie - pe cea a criticului și istoricului Artur Silvestri care a oferit prin grija dnei Teodora Mîndru, cumnata lui Artur Silvestri, cărți pentru participanții - cadre didactice - la festivalul de colinde, ediția a XI-a.

Un moment de interacțiune pe această temă a donațiilor și donatorilor care sprijină Biblioteca CCD Ilfov și contribuie la îmbogățirea fondului de carte, are loc anual, în data de 15 ianuarie, cu ocazia Zilei Culturii Naționale, când se aniversază și nașterea marelui poet Mihai Eminescu. Denumită „Cărți frumoase, daruri prețioase” expoziția de carte organizată cu acest prilej, cuprinde cărțile primite cu autograf și dedicație de la autorii lor.

Prin aceasta dorim încă o dată, an de an, să demonstrăm un adevăr valabil pentru toți creatorii de cărți: „Cărțile mele se vor citi și pe mine mă vor pomeni și astfel nu voi muri de tot”. (Artur Silvestri) ■

„Rădăcini și aripi” la CCD Ilfov



Anul 2020 a fost desemnat de ONU, printre altele, și Anul Internațional al Plantelor. Organizațiile interne și internaționale au încercat pe parcursul anului, prin manifestările de profil organizate (cu respectarea condițiilor impuse de pandemie) să demonstreze faptul că menținerea sănătății plantelor reprezintă un factor esențial de eradicare a foametei și a sărăciei pe planetă, precum și în ceea ce privește dezvoltarea economică și protecția mediului.

„Plantele sănătoase reprezintă fundația pentru toate funcțiile ecosistemelor și securitatea alimentară. Susținerea sănătății plantelor protejează mediul, pădurile și biodiversitatea împotriva dăunătorilor din plante, abordează efectele schimbărilor climatice și sprijină eforturile de a pune capăt foametei, malnutriției și sărăciei”, arată într-un comunicat, Autoritatea Națională Fitosanitară.

Proiectul educativ, intitulat „Rădăcini și aripi”, inițiat de ONG Ecomondia și Casa Corpului Didactic dorește să ofere cadrul unui dialog constructiv între generații-copii-părinți-bunici, cadre didactice, pe o temă deosebit de actuală și să sporească gradul de conștientizare în ceea ce privește importanța unui comportament ecologic în sprijinul sănătății plantelor, securității alimentare, a protejării biodiversității mediului și a semnalării mutațiilor genetice dăunătoare.

„Aripile vieții, rădăcinile noastre sunt aici, iar, imaginile, senzațiile, amintirile, gustul hranei, mirosurile, toate experiențele copilăriei nu se pierd niciodată”.

În cadrul proiectului, folosindu-se de texte potrivite cu vârsta și gradul lor de înțelegere, participanților li se oferă oportunitatea de a afla informații despre diferite semințe, sămburi, despre diverse fenomene, procese de plantare, de germinare, creștere a vegetalelor, plantelor. De asemenea, participanții sunt puși să experimenteze diferite tehnici de lucru manual, bricolaj folosind semințe, sămburi, elemente vegetale, naturale, în scopul realizării unor produse, lucrări cu caracter practic, valoroase, din punct de vedere estetic, artistic, ornamental.

Ținând cont de realitățile generate de pandemie, până la ridicarea restricțiilor, activitățile se vor desfășura în spațiul online. În atelierele de lucru propriu zise, împreună/cu ajutorul adulților implicați în proiect preșcolarii/școlarii vor realiza mici lucrări care să conțină diferite semințe de: floarea soarelui, dovleac, in, mei, mac, boabe de fasole, porumb, grâu etc. De asemenea, se pot folosi condimente sau sămburi de pepene, măr, pară, rodie, chiar și nuci, alune, arahide, întregi sau doar coaja.

Se vor întruchipa, în plan sau relief, diferite forme, ca de exemplu păsări, animale, insecte, flori, elemente din gospodărie - ulcior, vază, strachină, fântână, ie, instrument muzical, casă, uliță, pod, moară, găleată etc.

Atelierele de lucru vor fi precedate de întâlniri online în care se vor prezenta diferite texte, materiale infodocumentare relevante pentru subiectul dat. Se vor citi și discuta texte, materiale despre subiect: plante, semințe, sămburi, mod de plantare, etape și fenomene de creștere, recoltare, cereale importante pentru viața, hrana oamenilor sau animalelor. ■

